

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

De laudibus sanctissimae matris Annae

Trithemius, Johannes

Mainz, 1494.07.21

De multis miraculis sancte anne succinctim xiii

urn:nbn:de:bvb:12-bsb00082758-9

a nobis est honoranda felicissima mater. Sed offendit non mediocriter quod nullam de sancta matre anna congruentem inuenimus historiam: que honori et festo eius per omnia conueniat. Clara enim est et non satis (ut multis videtur) elegans historia que a multis diuersimode iam in usu habetur: transeo quod tantis meritis minus digna: et in plerisque locis videatur apocryfa. Neque una tantum sed plures inueniuntur: prout unicuique visum est addentibus que minus sunt a probata. Quid dicam de missae officio quod simili varietate in multis confusum cernimus. Cantatur a plerisque officium quod quidam deuotarius mutatis sensibus uerborum sed manente melodia de officio beate marie sabbaiano elicit: quod deuotioni minus videtur conducere: dum auditores melodie similitudine decepti non de sancta anna sed de dei genitrice putant celebrari. Si placet materia: mutetur saltem melodia. Possent tamen hec omnia facile emendari: si alicuius pontificis auctoritas interueniret: qua freti eruditi in his uirtu historiam et officium sensu et melodia regulatum et scripturis approbatum componerent.

Quod beatissima mater anna

suos cultores multipliciter in hac uita pariter et in futura remunerat.

Cap. xliii

Crebra miraculorum exhibitio reuerentiam sanctorum meretur: beata anna maximo honore dignissima est: que deuotis suis cultoribus tot ac tanta beneficia quotidie impendit: ut nemo sit qui omnia possit enarrare. Scimus equidem multa et noua et antiqua sancte anne miracula: sed non est nostri propositi his iam animum intendere: que in dubium a multis agnouimus uocari: non quod falsitatis aliquid in se contineant sed quod moderni homines qui sibi docti videntur plerique miraculis non credant sed detrahant. Nolimus ergo dare occasionem detrahendi: neque in suspensionem presentem exponere tractatum: ne dicerent non recta nos scribere sed apocryfa. Nemo enim intelligit. nemo credit. nemo capit quanta

deus amatoribus sancte anne quotidie beneficia cōferat
nisi quem deuota experientia informat. **S**cimus autem
p̄ inuocationē sancte anne multos viros potentes erudio
tos nobiles et ignobiles. virgines et mulieres. iuuenes et
senes. a maximis tribulacōibus sepe liberatos: a periculis
ereptos: in necessitatibz mirabiliter adiutos. **P**ul
tos etiā vtriusq; sexus homines religiosos et seculares a
grauissimis tentacōibus carnis et spiritus meritis anne
ne multotiens comperimus liberatos: alios in egestate
et paupertate constitutos: per anne suffragia inopinate
abunde prouisos: alios de graui calamitate esse curatos
Quis enumeret quanti a p̄uiciosa mentis tristitia et melancholia
pysime matris anne adiutorio sanati sint?
Quanti quoq; inter aduersa securi: inter hostes et latrones
impauidi: inter maris pericula tuti euaserūt. **A**nna
mater sanctissima multos sibi deuotos a diuersis tenta
cōibus consuevit eripere: a pestilentie contagione libe
rare: a varijs quoq; infirmitatibus curare. **Q**uis enar
ret quantos a pessima desperatione ad spem misericor
die reduxerit: quantos a durissima peccati consuetudine
ad penitentie semitas reuocauit: quantos in religione et
extra tepide cōuersantes igne diuini amoris inflāmauit.
Eius meritis et suffragijs in partu mulieres a periculis
alioquin vicine mortis liberate sunt: multi etiā a sentētia
p̄perue dānationis sicut legim⁹ erepti. **D**eniq; nōnullos
cultores suos ab infamie opprobrio custodiuisse dicuntur:
alios a desperata egritudine: nōnullos a vinculis et car
ceribus: quosdā etiā a mortis imminentis periculis libe
rasse memorat. **L**egimus etiā meritis eius ad vitā nōnul
los de morte reuocatos: alios in mortis articulo p̄ eā de
mētissime uisitados: et anteq; relinquerent mundū factos
iā de celo securos. **S**epe etiā obtusa quorūdā ingenia illu
minasse dicat: ut qui sine erudicōne prius despecti fuerāt:
m̄ltis postea fierēt in admirationē. **O**ratores quoq; in di
cēdo sepe lapsos intātū inuocata roborasse d̄r: ut nō solū
p̄stātes: sed etiā inuenirēt se factos in porando p̄uiores

Amiffa deniq; p ane inuocationē legimus mirabiliter
efse inuenta. Sed quid nitor in immenſum? Nā ſi mihi
ferrea vox eſſet lingueq; centū: nō omnia ane beneficia
pcurrere poſſem: quibus ſuis cōſueuit ſubuenire cultorū
bus. Tot vero eius inueniūtur beneficia: quot humane
vite extant incōmoda. De quacūq; tribulacōne cū deu
tione ad eā quis clamauerit: potens eſt impetrare auxi
lium. Flammās carnalis cōcupiſcentie extinguit: pernī
cioſam mentis triſticiam in gaudium ſalutare conuertit:
vite neceſſaria tribuit: bonā et pulchram famā cuſtodit.
Mulieres periclitantes in partu liberat: dolores miti
gat: demones fugat. In tribulacōne laborantibus inuo
cata ſubuenit: peregrinantes ad patriā reducit: claman
tes ad ſe miſeros exaudit. Omnia dare nouit. que chriſtia
num hominē petere licet: tantū ſi deuota fides cōmendat
orantem. De omnibus vero que in genere commemo
rādo duntaxat perſtrinximus: exempla ſpecialiter facta
in promptu habemus: quibus non incerta ſcribere: ſed
facta in veritate poſſemus enarrare. Verum nō eſt noſtri
pro poſiti hitoriam texere: ſed laudes diue matris ane
quanta poterimus ſimplicitate declarare. Neq; em̄ ppter
miracula colendam dixerim: ſed in deum pietatem. Tot
ac tanta de beata matre anna mihi innotuere miracula:
ut ſi omnia vellem ſcribere: cogerer hunc tractatū nimū
ampliare. Omnū miraculoꝝ maximū eſt: ſi meritis eius
compunctiōne veniantq; peccatorū noſtroꝝ mereamur
accipere: ſi malam cōſuetudinem vincere: ſi ad eteruā vi
tam puenire. In hūc finē nobis et nō alium colenda eſt.

De fraternitate beatiffime ma
tris ane q̄s utilis et neceſſaria ſit
maxime noſtris temporibus.

Cap. xv.

Uia nouiſſimis hīs diebus refrigeſcente cha
ritate multoꝝ abundat iniquitas: neceſſariū
nobis valde eſt fratres mei: ut ſicut pene quo
tidie peccando labimur: ſic quoq; per crebra